

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/6/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325203495
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4325203495.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B. o pokračovaní vo výkone detencie, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 11.12.2025, sp. zn. 3Ntd/11/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 28.01.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 82 ods. 3 Tr. zák. rozhodol, že A. B. (ďalej len „odsúdený“) bude pokračovať vo výkone detencie, ktorá mu bola uložená uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 26Nt/2/2025 zo dňa 31.01.2025, právoplatným 31.01.2025, nakoľko dôvody detencie podľa § 81 ods. 3 Tr. zák. trvajú.

V odôvodnení uviedol, že z komplexnej správy o osobe odsúdeného v Detenčnom ústave Hronovce zo dňa 04.11.2025 vypracovanej odbornou komisiou zistil, že odsúdený bol umiestnený do detencie dňa 31.01.2025 vzhľadom na charakter ochorenia, pri ktorom aj napriek komplexnej terapii naďalej pretrváva vysoké riziko násilného správania, ktorým ohrozuje bezpečnosť a zdravie ostatných pacientov, ako aj personálu. U menovaného je prítomná zmiešaná porucha osobnosti, polytoxikománia a nediferencovaná schizofrénia. Odborná komisia v rámci zhodnotenia stavu odsúdeného za obdobie od prijatia do detencie dňa 31.01.2025 konštatovala, že nedošlo k významnému ovplyvneniu jeho zdravotného stavu, zaradenie do určeného liečebného režimu je dôvodné a dôvody detencie naďalej trvajú. Ďalej uviedol, že z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 26Nt/2/2025 zistil, že odsúdený bol uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 26Nt/2/2025 zo dňa 31.01.2025 umiestnený do detenčného ústavu v zmysle § 81 ods. 3 Tr. zák. a výkon detencie mu bol nariadený do Detenčného ústavu Hronovce. Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/27/2016 zistil, že rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/27/2016 zo dňa 22.03.2016 bolo odsúdenému uložené aj ochranné opatrenie – ústavné psychiatrické a protitoxikomanické ochranné liečenie v zmysle § 73 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. Poukázal aj na register trestov, z ktorého vyplýva, že v minulosti sa 12-krát dostal do rozporu so zákonom, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/27/2016 zo dňa 22.03.2016, právoplatným 22.03.2026 na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky 4 mesiace so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, trest vykonal 20.01.2019.

Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že duševné ochorenie (diagnózy), ktorými odsúdený trpí, vyžadujú špeciálne liečebné opatrenia a naďalej u neho trvajú dôvody detencie podľa § 81 ods. 3 Tr. zák., keďže z komplexnej správy detenčného ústavu vyplýva, že jeho stav je napriek liečebným, režimovým a rehabilitačným aktivitám v základe nemenný, nedošlo k jeho výraznejšiemu pozitívnemu ovplyvneniu, je nekritický voči svojmu ochoreniu, je nutné ho neustále pozorovať z dôvodu nestability jeho psychického stavu. Mal za to, že v prípade jeho umiestnenia do psychiatrickej nemocnice, nie je

možné zabezpečiť ochranu spolupacientov či personálu na požadovanej úrovni pred jeho agresívnym a nebezpečným správaním, ale ochranu spoločnosti pred jeho prípadným protiprávnym konaním možno zabezpečiť naďalej ponechaním v detenčnom ústave.

Proti tomuto uzneseniu podal, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu s tým, že nesúhlasí s postupom súdu I. stupňa pri svojej rozhodovacej činnosti a chce byť prepustený z detenčného ústavu na slobodu. Má za to, že sa jeho zdravotný stav zlepšil a po prepustení na slobodu sa začlení do spoločenského života, nájde si prácu a jeho správanie nebude vzbudzovať voči spoločnosti žiadne nebezpečenstvo. Trval na tom, aby odvolací súd zohľadnil pri svojej rozhodovacej činnosti aj tieto aspekty.

Navrhol, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil uznesenie súdu I. stupňa a sám rozhodol vo veci.

Krajský súd v Nitre, ako súd nadriadený, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného A. B. nie je dôvodná.

Podľa § 81 ods. 3 Tr. zák. súd môže na základe odborného lekárskeho posudku rozhodnúť o umiestnení páchatel'a do detenčného ústavu aj vtedy, ak páchatel', ktorého pobyt na slobode je nebezpečný z dôvodu duševnej poruchy, ktorá nie je len prechodná, vykonáva ochranné liečenie v zdravotníckom zariadení a svojim správaním ohrozuje život alebo zdravie iných osôb.

Podľa § 82 ods. 2 Tr. zák. pobyt páchatel'a v detenčnom ústave trvá dovtedy, kým ochranu spoločnosti pred páchatel'om nemožno zabezpečiť miernejšími prostriedkami.

Podľa § 82 ods. 3 Tr. zák. najmenej jedenkrát ročne a vždy na návrh detenčného ústavu súd preskúma dôvodnosť držania páchatel'a v detenčnom ústave a na základe odborného lekárskeho posudku rozhodne o ďalšom trvaní detencie alebo o prepustení páchatel'a z detenčného ústavu, ak dôvody detencie pominuli, a rozhodne o ďalšom výkone trestu alebo o uložení ochranného liečenia.

Podľa § 463 ods. 1 Tr. por. súd, v ktorého obvode sa detencia vykonáva, najmenej jedenkrát ročne alebo vždy na návrh riaditel'a detenčného ústavu alebo na žiadosť odsúdeného na verejnom zasadnutí, preskúma, či dôvody detencie trvajú. Odsúdený môže žiadosť o preskúmanie dôvodnosti detencie podať najskôr po uplynutí šiestich mesiacov od rozhodnutia o umiestnení v detenčnom ústave alebo do šiestich mesiacov od rozhodnutia o pokračovaní v detencii. Ak dôvody detencie pominuli, súd odsúdeného z výkonu detencie uznesením prepustí, inak uznesením rozhodne, že vo výkone detencie sa bude pokračovať.

Podľa § 463 ods. 2 Tr. por. ak dôvody detencie pominuli, ale je potrebné pokračovať v liečení odsúdeného, súd odsúdeného z výkonu detencie uznesením prepustí a zároveň rozhodne o uložení ochranného liečenia.

Detencia je najprísnejším ochranným opatrením, s postavením ultima ratio, aplikuje sa až po vyčerpaní všetkých menej reštriktívnych postupov. V detencii sa osobitným liečebným režimom a izoláciou bráni páchatel'ovi v ďalšom páchaní trestných činov a činov inak trestných. Detencia trvá dovtedy, kým ochranu spoločnosti nemožno zabezpečiť miernejšími prostriedkami. Dôvodová správa k zákonu č. 40/2024, ktorým boli naposledy novelizované ustanovenia Trestného zákona upravujúce nariadenie a výkon detencie uvádza, že umiestneniu do detenčného ústavu musí predchádzať výkon ochranného liečenia ústavnou formou alebo výkon trestu odňatia slobody, v rámci ktorého odsúdený trpí tak závažnou duševnou poruchou, pre ktorú nemôže vykonávať trest odňatia slobody a zároveň je jeho pobyt na slobode tak nebezpečný, že je potrebné ho izolovať od spoločnosti a liečiť v rámci detenčného ústavu. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, ktorá predstavuje vážny zásah do osobnej slobody osoby, je ustanovené pravidelné skúmanie trvania dôvodov trvania detencie, ktoré je súd povinný skúmať ex offo a to aj bez návrhu oprávnených osôb, minimálne jedenkrát za rok. Navrhnuť preskúmanie trvania dôvodov detencie súdom môže riaditel' detenčného ústavu, a to bez akéhokoľvek časového obmedzenia a žiadať o preskúmanie trvania dôvodov detencie súdom je priznané aj odsúdenému. Súd uznesením na verejnom zasadnutí buď rozhodne o prepustení odsúdeného z výkonu detencie, a to v prípade, ak dôvody detencie pominuli, alebo rozhodne o pokračovaní v detencii, a to v

prípade, ak dôvody detencie trvajú. K vyššie uvedenému rozhodovaniu si súd v zmysle ustanovenia § 82 ods. 3 Tr. zák. vyžiada odborný lekársky posudok.

V nadväznosti na citovaný právny výklad, po preskúmaní obsahu spisu, napadnutého uznesenia a sťažnosti menovaného, krajský súd konštatuje, že napadnuté uznesenie je právne správne zákonné a riadne odôvodnené.

Na potvrdenie jeho správnosti nadriadený súd len sumarizuje, že dôvodnosť držania menovaného v detenčnom ústave je naďalej daná, keďže dôvody, pre ktoré bol menovaný umiestnený do detenčného ústavu nepominuli, a preto bolo potrebné rozhodnúť o ďalšom pokračovaní vo výkone detencie.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/27/2016 je zrejmé, že odsúdenému bolo rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 22.03.2016 sp. zn. 3T/27/2016, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák., okrem trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky a 4 mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou a po splnení účelu tohto liečenia mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Odsúdený zahájil ochranné ústavné psychiatrické liečenie 27.04.2018 a ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie zahájil dňa 03.09.2018, obe na psychiatrickom oddelení Nemocnice pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.12.2018 sp. zn. 6Nt/268/2018 bolo odsúdenému zmenené ochranné psychiatrické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou na formu ambulantnú, v ktorom bude pokračovať aj po skončení výkonu trestu odňatia slobody. Z výkonu trestu odňatia slobody bol odsúdený prepustený po odpykaní výkonu trestu dňa 20.01.2019 a odsúdenému bol výkon ambulantného ochranného psychiatrického a protitoxikomanického liečenia nariadený 08.03.2019, avšak odsúdený sa na psychiatrickú ambulanciu dostavil až dňa 04.07.2019. Z dôvodu nedodržiavania liečebného procesu, ako i z dôvodu nebezpečnosti jeho pobytu na slobode pre okolie a spoločnosť, bola uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 01.02.2021 sp. zn. 3T/27/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.03.2021 sp. zn. 1Tos/24/2021 zmenená ambulantná ochranná psychiatrická liečba zmenená na ústavnú ochrannú psychiatrickú liečbu a odsúdený ju začal dňom 14.05.2021.

Ohľadne výkonu ochranného psychiatrického liečenia odsúdeným, bolo o jeho pokračovaní následne rozhodnuté uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 09.11.2022 sp. zn. 4Nt/55/2022, právoplatným 02.12.2022 a následne uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 11.01.2024 sp. zn. 26Nt/53/2023, právoplatným 07.02.2024.

Ohľadne výkonu ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, bolo uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 04.11.2024 sp. zn. 3T/27/2016, právoplatným 14.11.2024, rozhodnuté o jeho ukončení z dôvodu, že u odsúdeného dominuje psychotická symptomatika a roky vykonáva ochrannú psychiatrickú liečbu, nebolo možné dosiahnuť účel protitoxikomanického liečenia.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 26Nt/2/2025 je zrejmé, že uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 31.01.2025 sp. zn. 26Nt/2/2025, právoplatným 31.05.2025 bolo rozhodnuté o umiestnení odsúdeného do detenčného ústavu v zmysle § 81 ods. 3 Tr. zák. na návrh Psychiatrickej liečebne Sučany a výkon detencie bol nariadený 31.01.2025 do Detenčného ústavu Hronovce.

Obsahom spisu je i komplexná správa detenčného ústavu schválenej odbornou komisiou dňa 04.11.2025, ktorú podrobne uviedol súd I. stupňa v napadnutom uznesení, preto nadriadený súd poukazuje iba na nasledovné skutočnosti.

Menovaný bol do Detenčného ústavu Hronovce privezený 31.01.2025 z Psychiatrickej liečebne Sučany cestou PZ, na základe rozhodnutia Okresného súdu Martin sp. zn. 26Nt/2/2025 na výkon detencie podľa § 81 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 462 ods. 2 Tr. por. V závere správy je uvedené, že stav umiestneného v rámci základných diagnóz v chránených podmienkach detenčného ústavu zatiaľ nemožno považovať za stabilizovaný, ide o jeho trvalú duševnú poruchu, kde liečbou a inými režimovými a terapeutickými postupmi nedošlo k významnému ovplyvneniu jeho zdravotného stavu a vzhľadom na dlhodobu nemenný stav prognosticky nie je ani možné očakávať ich zmenu. Existuje predpoklad, že v nechránenom prostredí by došlo k zvýrazneniu disociálneho i kriminálneho správania. Vzhľadom na neschopnosť sebareflexie je vysoký predpoklad, že v nechránenom prostredí by došlo k zvýšenému riziku dekompenzácie psychického stavu s heteroagresívnym správaním. Odborná komisia v rámci zhodnotenia stavu umiestneného za obdobie od prijatia do detencie dňa 31.01.2025 konštatuje, že nedošlo k významnému ovplyvneniu jeho zdravotného stavu, zaradenie do určeného liečebného režimu je dôvodné a dôvody detencie trvajú naďalej.

Nadriadený súd opätovne uvádza, že v danom prípade naďalej trvajú dôvody detencie podľa § 81 ods. 3 Tr. zák., keďže zo správy detenčného ústavu jednoznačne vyplýva, že u odsúdeného ide o dlhodobú, trvalú duševnú poruchu, ktorej priebeh je dlhodobo nemenný a nepriaznivý, t. j. nejde o prechodné psychické ťažkosti, ale o vážnu chorobu mysle, ktorá pretrváva celé roky a neprejavuje známky zlepšenia a to ani napriek dlhodobejšej liečbe. Od 31.01.2025 nedošlo k žiadnej podstatnej zmene zdravotného stavu, teda nie je splnený základný predpoklad pre ukončenie detencie – zlepšenie stavu alebo zníženie rizika.

Nebezpečnosť odsúdeného nevyplýva len z jeho diagnózy, ale z kombinácie viacerých rizikových faktorov, a to najmä:

- úplná nekritickosť k vlastnému ochoreniu – nevedomuje si, že je chorý a že potrebuje liečbu,
- neschopnosť sebareflexie – nepripúšťa vlastnú zodpovednosť za minulé správanie,
- manipulatívne správanie a konflikty s ostatnými pacientmi,
- dlhodobá skúsenosť s nedodržiavaním liečby (nonkompliancia),

čiže odsúdený nepripúšťa, že má problém, a ak by bol mimo kontrolovaného prostredia, je veľmi pravdepodobné, že by prestal užívať lieky a odmietol liečbu.

Ako vyplýva zo správy detenčného ústavu, bez nepretržitého odborného dohľadu by sa stav odsúdeného pravdepodobne zhoršil a mohol by byť nebezpečný pre svoje okolie, podobne ako tomu bolo v minulosti. Nadriadený súd považuje za zásadné, že ambulantná forma ochranného liečenia bola u odsúdeného opakovane vyskúšaná a zlyhala, odsúdený na výzvy nenastupoval, liečebný režim nedodržiaval, čoho výsledkom bola zmena ambulantnej liečby na ústavnú. Závažným faktom je, že trestného činu v zahraničí (v Nemecku) sa dopustil aj v čase, keď mal nariadenú ambulantnú liečbu vykonávať (02.12.2019).

Z uvedeného preto vyplýva, že tvrdenie odsúdeného, že by po prepustení z detencie riadne pokračoval v liečbe, nie je podložené jeho doterajším správaním, ale je s ním v priamom rozpore.

Z registra trestov vyplýva, že odsúdený má 12 záznamov vrátane majetkovej trestnej činnosti, násilnej trestnej činnosti a posledné odsúdenie má za vyhrážanie spáchané 02.12.2019 v C.. Trestná minulosť odsúdeného je dlhodobá, vykazuje eskaláciu do násilnej kriminality a je úzko prepojená s jeho psychickým stavom a nedodržiavaním liečby.

Tvrdenia odsúdeného, že sa cíti dobre, jeho zdravotný stav sa zlepšil a nie je nebezpečný pre spoločnosť, sú preto čisto subjektívne a nie sú potvrdené žiadnym odborným podkladom. Naopak, sú v priamom rozpore s aktuálnou komplexnou lekárskou správou, dlhodobými poznatkami o jeho správaní a opakovanými neúspechmi menej prísnych opatrení.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o detencii je rozhodujúce odborné posúdenie zdravotného stavu a miery rizika, nie subjektívny pocit odsúdeného, ktorý je navyše nekritický k svojmu ochoreniu.

Za daného skutkového a zdravotného stavu sú naďalej splnené všetky zákonné podmienky detencie podľa § 81 ods. 3 Tr. zák., keďže duševná porucha odsúdeného je závažná a trvalá, riziko nebezpečného správania pre spoločnosť pretrváva, menej prísne opatrenia boli v minulosti opakovane neúčinné a neexistuje reálny predpoklad, že by odsúdený v nechránenom prostredí dodržiaval liečbu.

Nadriadený súd preto konštatuje, že rozhodnutie súdu I. stupňa je vecne správne a zákonné a sťažnosť odsúdeného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

Zároveň poznamenáva, že účelom detencie pritom nie je sankcia, ale ochrana spoločnosti a zároveň ochrana samotného umiestneného v detenčnom ústave pred dôsledkami jeho ochorenia, ktoré by sa v bežnom prostredí mohli prejavovať nepredvídateľným a nebezpečným spôsobom.

Na tomto mieste nadriadený súd dáva len do pozornosti, že súd bude v zákonných intervaloch – prípadne na návrh, naďalej skúmať, či dôvody detencie trvajú.

Na základe vyššie uvedeného má i nadriadený súd za to, že liečbu menovaného, ako aj ochranu spoločnosti pred prípadným protiprávnym konaním z jeho strany, možno toho času zabezpečiť jedine ďalším trvaním jeho detencie, keďže menej závažné opatrenia by v súčasnosti neboli dostatočné na zabezpečenie ochrany spoločnosti ani samotného umiestneného.

Keďže krajský súd nezistil žiadne pochybenia v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu, ani dôvody na zmenu jeho výroku, sťažnosť A. B. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.